

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 770/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť K. Š., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9 C 204/2004 zo 6. novembra 2009 a uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11 C 67/2011 z 9. júla 2012, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. Š. odmieta z dôvodu nedostatku právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2014 doručená sťažnosť a 16. októbra 2014 doplnenie sťažnosti K. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9 C 204/2004 zo 6. novembra 2009 a uznesením okresného súdu sp. zn. 11 C 67/2011 z 9. júla 2012, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Procesným pochybením súdu, použitia § 793 OZ a § 802 OZ ku prospechu odporcu – poisťovne, preukazujem ÚS SR porušenie ústavných a ľudských práv navrhovateľa v súdnom konaní 9 C/204/2004 a 11 C/67/2011...

... žiadam ÚS SR o ustanovenie právneho zástupcu, ktorému dávam resp. udeľujem plnú moc na zastupovanie pred ústavným súdom. O ustanovenie právneho zástupcu žiadam ÚS SR z dôvodu výšky invalidného dôchodku 326,60,- € a plnej invalidity, ktorá mi vznikla ako následok úrazu krčnej miechy zo dňa 11. 12. 2001, o ktorý sa súdim vo veci. Teda o odškodnenie poisťného plnenia úrazu...

Dňa 11. 12. 2001 som utrpel úraz krčnej miechy s následným ochrnutím tela od krku po špičky prstov na nohách a následne dňa 23. 09. 2002 som utrpel úraz zlomeniny zápästia.

Odporca mi odmietol plniť za predmetné úrazy podľa § 802 OZ a preto som podal žalobu na súd.

Žaloba sa týka veci 9 C/204/2004 a následne veci o obnovu konania 11 C/67/2011 o určenie súdu, že § 793 OZ a § 802 OZ sú prípustné len ku prospechu navrhovateľa. V súčasnosti je podanie o obnovu konania asi sp. zn. 20 C/99/2014 o porušenie analogických judikátov ESLP vynesným rozsudkom 9 C/204/2004 na OS SR v Bratislave I. Pretože odporca odmietol vyplatiť poisťné plnenie klientovi, je dôkazné bremeno na strane odporcu.

Nemožnosť použiť § 793 OZ ku prospechu odporcu preukazujem US SR takto:

Odporca pri dojednávaní poistenia si zapísal do zmluvy moje údaje o mene, adrese, narodení..., priamo z občianskeho preukazu. Dôkaz originál poisťnej zmluvy. Tým odporca svojím vlastným zapísaním do zmluvy, údajov z občianskeho preukazu, vyvodil sám voči sebe taký nový právny stav podľa čl. 154c Ústavy SR, čl. 1 a § 6 Listiny, že odporca musel zapísať do zmluvy podľa čl. 1 Listiny rovnakým spôsobom aj údaje klienta ozdraví. To znamená bez použitia § 793 OZ, priamo zo zdravotnej dokumentácie a nie ináč tak, ako

som o to aj ústne žiadal poisťovňu pri dojednávani poistenia!! Vzhľadom na uvedené tvrdím ÚS SR, § 793 OZ na zapísanie do zmluvy, údajov o zdraví je preto neprípustný ku prospechu odporcu vo veci.

Nepripustnosť § 802 OZ vo veci preukazujem ÚS SR takto:

§ 802 ods. 1 OZ uvádza, že odporca môže odmietnuť poistné plnenie v lehote 3 mesiacov od platnosti zmluvy.

Podľa predchádzajúcich rozhodnutí Najvyšších súdov ČSSR ako aj NS SR, lehota určená v zákone platí rovnako pre všetky odseky a časti zákona. To znamená, lehota určená v § 802 ods. 1 OZ platí rovnako aj v § 802 ods. 2 OZ. Preto tvrdím, odporca aj súd použili § 802 ods. 2 OZ po premlčanej lehote a súd v odôvodnení Rozsudku nepreukázal opak!!

Nepripustnosť § 802 ods.2 OZ viem preukázať US SR aj ináč.

Pretože odporca musel zapísať do zmluvy aj údaje klienta o zdraví rovnakým spôsobom bez použitia § 793 OZ a z rovnako relevantného dokladu, nie je možné odporcovi preukázať súdu dôležitým dôkazom prvú časť zákona § 802 ods. 2 OZ o vedomosti zamlčania navrhovateľa, údajov pri dojednávani poistenia.

Pretože odporca nepreukázal súdu k druhej časti ust. § 802 ods. 2 OZ dôležitým dôkazom, že som ako budúci klient alebo môj ošetrojúci lekár odmietol poisťovni pri dojednávani poistenia predložiť moju zdravotnú dokumentáciu, poisťovňa nevie preukázať súdu dôležitým dôkazom ku svojmu prospechu, ani pripustnosť § 802 ods. 2 OZ v jeho druhej časti, pretože poisťovňa si odmietla vyžiadať zdravotnú dokumentáciu na moju žiadosť pri dojednávani poistenia a z nej zapísať údaje o zdraví.

Pretože poisťovňa nepredložila súdu vo veci ani taký dôkaz určený súdu zákonom § 802 ods. 2 OZ, že takýto zamlčaný údaj musí byť podstatný, poisťovňa súdu nepredložila vo veci taký dôležitý dôkaz podľa ust. § 802 ods.2 OZ súdu, ktorým by vedela preukázať súdu dôležitým dôkazom porušenie zákona zo strany klienta v celom rozsahu zákona!!!

Pretože súd v dokazovaní a odôvodnení súdneho rozhodnutia nepreukázal opak mojich tvrdení ku § 802 ods. 1, 2 OZ v prospech poisťovne, ide o závažné procesné pochybenia konajúcich súdov.

Ku znaleckému posudku č. 77/2009

Súd dal vypracovať znalecký posudok k úrazu krčnej miechy takému znalcovi, ktorý odbornosťou nemá právo vypracovať posudok vo veci. K úrazu krčnej miechy a trvalým následkom je príslušný znalec neurológ.

Neodôvodnením súdu v Rozsudku, podľa akých dôkazov a zákonov súd rozhodol, že § 793 OZ a § 802 OZ sú prípustné ku prospechu odporcu, bolo porušené moje ústavné a ľudské právo na spravodlivé súdne konanie, právo na odôvodnenie vyneseneho rozsudku v dôležitých skutočnostiach... Pri dojednávaní poistenia č. 9901503 so Slovenskou poisťovňou v roku 1973, som nemal vtom čase žiaden úraz. Takúto skutočnosť tvrdím ÚS SR podľa znaleckého posudku č. 77/2009 vo veci na žiadosť súdu. Odporcovi som po dojednaní zmluvy č. 9901503 v roku 1973 predložil všetky oznámenia o úraze do 11. 12. 2001 a odporca nepreukázal súdu opak vo veci. Teda odporca mal od roku 1973 vo svojom archíve oznámené všetky úrazy a ochorenia na tlačive poisťovne Oznámenie o úraze a vyplnené lekárom do 11. 12. 2001. Odporca podľa týchto predložených oznámení, plnil za všetky úrazy, čo som v živote mal bez výhrad.

Súd odmietol vyšetriť a preukázať opak tak, aby prikázal odporcovi predložiť súdu všetky oznámenia o úraze poisťovni klientom od roku 1973 a vyplatené poistné plnenia do 11. 12. 2001!!! Súd odmietol dať vypracovať znalecký posudok...

Súd ale takéto špekulatívne konanie poisťovne pri dojednávaní poistenia nesprávne pripísal na ľarchu klienta bez vyšetrovania veci v dokazovaní a znaleckého posudku č. 77/2009...“

Na tomto základe sťažovateľ formuluje návrh na rozhodnutie vo veci takto:

„Vzhľadom na uvedené žiadam ÚS SR, aby vyniesol o vynesennom Rozsudku 9 C/204/2004 a následnom Uznesení 11 C/67/2011 takéto rozhodnutie:

... Ústavné právo navrhovateľa na spravodlivé súdne konanie vo veci 9 C/204/2004, 11 C/67/2011 na OS SR v Bratislave I. od samého začiatku súdneho konania – porušené bolo

... Ústavné právo navrhovateľa na spravodlivé súdne rozhodnutie o § 793 OZ a § 802 OZ ku prospechu navrhovateľa od samého začiatku súdneho konania – porušené bolo

... Nevyžiadanim súdu dôležitých dôkazov – písomné oznámenia o úraze a vyplatené poistné plnenia bez výhrad, analogický judikát ESLP o rovnosti zbraní vynesení Rozsudkom 9 C/204/2004 porušený bol

... Analogický judikát ESLP o práve na riadne odôvodnenie dôležitých skutočností v súdnom rozhodnutí od samého začiatku – porušené bolo

... Ústavný súd zrušuje všetky súdne rozhodnutia 9 C/204/2004 a 11 C/67/2011 od samého začiatku a vec vracia súdu prvého stupňa na nové dokazovanie veci

... Nepreukázaním a neodôvodnením prípustnosti ust. § 793 OZ a ust. § 802 ods. 2 OZ na prospech odporcu resp. navrhovateľa, prietáhy v súdnom konaní od samého začiatku boli. Preto ústavný súd priznáva sťažovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy 2 000,- €...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o „*vynesenom Rozsudku 9 C/204/2004 a následnom Uznesení 11 C/67/2011...*“ s tým, že „*Ústavné právo navrhovateľa na spravodlivé súdne konanie vo veci 9 C/204/2004, 11 C/67/2011 na OS SR v Bratislave I... porušené bolo.*“. Sťažovateľ tiež žiada, aby ústavný súd zrušil „*všetky súdne rozhodnutia 9 C/204/2004 a 11 C/67/2011*“ a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd v napadnutom konaní rozhodol rozsudkom č. k. 9 C 204/2004-324 zo 6. novembra 2009 tak, že návrh sťažovateľa zamietol. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 9 Co 73/2010-458 z 27. januára 2011 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozsudok okresného súdu zo 6. novembra 2009 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 27. januára 2011 nadobudol právoplatnosť 17. februára 2011.

Sťažovateľ následne v napadnutom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 204/2004 podal návrh na obnovu konania. O tomto návrhu rozhodol okresný súd uznesením č. k. 11 C 67/2011-84 z 9. júla 2012 tak, že návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 204/2004 zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 460/2012 z 28. februára 2013 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil.

Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5 Cdo 365/2013 z 8. januára 2014 tak, že dovolanie odmietol.

Na základe týchto skutočností, vychádzajúc zo znenia petitu, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

- rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 204/2004-324 zo 6. novembra 2009 a
- uznesením okresného súdu č. k. 11 C 67/2011-84 z 9. júla 2012.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu zo 6. novembra 2009 a uznesením okresného súdu z 9. júla 2012

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu zo 6. novembra 2009 a uznesením okresného súdu z 9. júla 2012 ústavný

súd poukazuje na princíp subsidiarity ustanovený v čl. 127 ods. 1 ústavy (premietnutý aj do § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), z ktorého vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnutý rozsudok okresného súdu zo 6. novembra 2009 a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, pretože ich preskúmal na základe odvolania sťažovateľa podľa § 201 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku krajský súd. Rovnako tak ústavný súd konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnuté uznesenie okresného súdu z 9. júla 2012 a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, pretože ich preskúmal na základe odvolania sťažovateľa podľa § 201 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku krajský súd.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2014